

21. maj 2008

I henhold til Landstingets forretningsorden § 36, stk. 1 fremsætter jeg hermed nedenstående spørgsmål til Landsstyret:

Hvilke initiativer er der igangsat for at understøtte personalebehovet i de stigende aktiviteter indenfor minesektoren? Der ønskes i Landsstyrets svar redegjort for det årlige antal af kursister på Sanaartornermik Ilinniarfik, indenfor de i skolen minerelaterede førte kurser og ikke mindst hvad Landsstyret gør, for at gøre opmærksom på mulighederne, herunder eksempelvis omskoling af ledige eller fange almen interesse blandt borgerne.

(Landstingsmedlem Marie Fleischer, løsgænger)

Begrundelse:

Det er glædeligt for det grønlandske arbejdsmarked, at der indenfor råstof og minesektoren forudsiges tusinde vis af arbejdspladser i de kommende år. Som det tidligere er nævnt i debatten, vil der ske en naturlig overgang fra andre sektorer til råstofsektoren, herunder blandt andet fra fiskerierhvervet.

For at overgangen fra et kulturstærkt erhverv til relativt nyt erhverv skal foregå med mindst mulige gnidninger, er det vigtigt, at vi i Grønland skal have fokus på, at kunne tilbyde vores borgere de rette kompetencer til at kunne varetage de stillinger som vil kunne besættes.

Jeg har selv haft fokus på, at vi i Grønland ikke kan undvære tilkaldt arbejdskraft da det grønlandske arbejdsmarked ikke har kapacitet til at dække alt arbejdet indenfor blandt andet anlægssektoren, der i dag mangler arbejdskraft.

Erkendelsen af, at vi ikke kan dække alt behovet for arbejdskraft skal dog ikke resultere i, at vi sidder på vores flade og besætter størsteparten af stillingerne indenfor minesektoren med udenlandsk arbejdskraft.

Sanaartornermik Ilinniarfik i Sisimiut har igennem de sidste mange år udviklet kurser for blandt andet minearbejdere. Det er en yderst kompetencerig skole som bidrager positivt til at besætte arbejdsmarkedet med hjemmehørende.

Det er som lovgiver interessant at vide, om hvorvidt de senere års store fokus på mineområdet har gjort sit til, at der er kommet flere igennem kurserne eller om Landsstyret skal igangsætte et større PR kampagne i gang – ligesom forskellige direktorater har diverse folkeoplysningskampagner kørende.

Til slut vil det ligeledes være interessant at vide, om hvor meget tilkaldte arbejdere fra u-lande får i løn for diverse arbejder, i forhold til de grønlandske arbejdere. Billig løn skal i hvert fald ikke være et incitament for mineselskaberne for, at favorisere arbejdere fra u-lande frem for grønlandske.

Svarene på mine spørgsmål bedes være mig i hænde senest 10 arbejdsdage fra modtagelsen.

Marie Fleischer, Løsgænger